

четене и писане станало много по-лесно, отколкото въ китайцитѣ, египтянитѣ, а сировавилонянитѣ и други. Когато момчето стинѣло на 7 години, баща му го завеждалъ при учителъ, който трѣбвало да го научи да чете и пише. Богатитѣ гърци имали учени роби, плѣнени или длъжници; тѣхъ назначавали да учатъ дѣцата имъ и да ходятъ заедно съ своитѣ ученици. Когато момчето изучи буквитѣ и се научи да чете, тогава му давали дълги рѣкописи навити, като топъ хартия, и карали ученика да ги чете. Но това било много мѣчно, та учителитѣ бияли съ тояги ученицитѣ си, докѣ ги накаратъ да четатъ. Сетѣ ги учили на рисуване, аритметика, история и география. Имало училища, дѣдо ученицитѣ отивали да учатъ *музика, пѣние, свирене* на китара или лира и декламация.

Училищата въ Гърция се дѣлѣли на двѣ; 1) училища, въ които се обучавали дѣцата само на гимнастика и войнишка служба, — такива били училищата въ Спарта. — 2) училища, въ които се обучавали дѣцата на четене, писане, разни науки и музика, — такива били училищата въ Атина. Въ Спарта се отнасяли много строго къмъ ученицитѣ: карали ги да живѣятъ въ казармитѣ, да спятъ само на рогозка, хранили ги съ най-проста храна, биели ги съ пръчки по задника докѣ протече кръвъ отъ тѣлото имъ, учили ги да говорятъ съвсѣмъ малко, да почитатъ старитѣ и никога да се не оплакватъ отъ бой или рани. Цѣльта на спартанцитѣ била да направятъ отъ дѣцата търпеливи, здрави, яки, пѣргави мѣже и непобѣдими войници. За четмо и писмо толкова не се грижели; затуй повечето отъ спартицитѣ били *неграмотни*. Въ Атина било наопаки: и тамъ гледали да калятъ тѣлото, да го направятъ